

ZAJÍMAVOSTI

Kandidát do "mechové" Guinnessovy knihy rekordů

V hloubce 221 m v jezeře Crater Lake ve státě Oregon v USA byly objeveny živé rostlinky *Drepanocladus uncinatus*. Mech byl na dně jezera přichycen ke skále a "podepřen" přírostlou epifytickou flórou, zejména hustým porostem vláknitých řas.

The Bryologist 92, 28

Mechy versus numismatika

Na podzim minulého roku byly dány ve Finsku do oběhu nové mince. Tak se podařilo mechu ploníku - možná jako jedinému na světě - být zobrazen na rubové straně mince. Hodnota mince je 50 penniů (1 Finská marka = 100 penniů), na líci je pak mohutný medvěd hnědý. *Polytrichum* za to vděčí spíše jazykovému spojení s medvědem (švédsky - björnmoosa, björnmossa, finsky - karhunsammal) než roli mechorostů jakou hrají v severské tundře. Při pátrání po vzniku národního jména by bylo nutno zajít přinejmenším až k Linnému do r. 1733, kdy byl uveden ploník poprvé ve švédštině. Švédština i Finština ale spojovala jeho jméno i s dalšími druhy zvířat jako např. kukačkou, vlkem, liškou. Spojení národního jména ploníku s medvědem je omezeno jen na Skandinávii, výjimkou potvrzující pravidlo je jen německé Bärenmoos. Dle Linného byl hlavní eurovinou pro výstelku doupat medvědů právě hojný ploník. Nové výzkumy ale ukazují, že daleko častěji dávají medvědi pro tyto účely přednost druhům *Hylocomium splendens* a *Pleurozium schreberi*.

The Bryologist 93, 28

Rod Takakia: směr mechy!

W.C. Buck, kterého jsem požádal o zaslání informací k sestavení dalšího pokračování rubriky o společnostech - tentokrát o AELS, se zmínil také o posledním setkání této společnosti z 27.12.-2.1. 1991 (!) v severní Floridě. Zde totiž jeden z referujících, Ken McFarland, vystoupil s přímo revolučním příspěvkem o poprvé pozorovaném sporofytu u zástupce rodu *Takakia*, jehož charakter nutí k převedení tohoto fylogeneticky významného rodu z jätrovek do mechů (nejbližší příbuzným rodem se zdá být *Andreaeobryum*).

28

Evoluce a základní otázka lišejníkové symbiózy

Zda se houby a řasy tvořící lišejníky vyskytují v přírodě volně je problém zajímavější generace lichenologů. Fakta o rozšíření lišejníků jakoby podporovala tuto hypotézu (setkání klíčící askospory s řasou). Navíc byly nalezeny buňky nejběžnějšího symbionta řasy *Trebouxia* v přírodě zcela volně bez hyf houby - avšak pouze jednotlivé buňky nebo skupiny, nikoli populace (pravděpodobně byly uvolněné sekundárně). Lišejníky jsou velmi vyvinuté organismy a tendence v evoluci lišejníkové symbiózy je směrem ke specializaci symbiontů a tvorbě obligátních asociací. Dalším vývojem se *Trebouxia* stane obligátně vázaná na houbového partnera, či nebude schopná ani omezeného přežití ve volném stavu.

Plant Syst. Evol. 150: 243-247.